

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind modificarea și
completarea Legii nr.217/2003 pentru prevenirea
și combaterea violenței în familie**

Analizând propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B181 din 15.04.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare, în sensul stabilirii principiilor în baza cărora se realizează protecția și promovarea drepturilor victimelor violenței în familie, precum și al instituirii unor noi măsuri de protecție a acestora, respectiv ordinul de protecție și ordinul de restricție.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile cu art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că, prin avizele nr.241/4.03.2008 și nr.399/9.04.2010, Consiliul Legislativ a avizat favorabil, cu observații și propuneri, două propuneri legislative transmise de Secretarul General al Senatului cu adresele nr.B771 din 7.02.2008 și, respectiv,

nr.B120 din 23.03.2010, care cuprindeau soluții legislative asemănătoare celor cuprinse în prezentul proiect. Menționăm că prima dintre aceste două propuneri a fost respinsă de către Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, în ședința din 26.05.2009, iar cea de a doua propunere legislativă este, în prezent, înregistrată la Senat pentru dezbateri.

3. La partea dispozitivă a art.I pct.1, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, este necesară reformularea textului, astfel:

„1. După alineatul (2) al articolului 1 se introduc două noi alineate, alin.(3) și (4), cu următorul cuprins:”.

La norma propusă pentru alin.(3) lit.a), pentru un spor de rigoare în exprimare, sugerăm înlocuirea sintagmei „având ca motiv necesitatea în aplicarea urgentă a măsurilor” cu expresia „pentru aplicarea urgentă a măsurilor”.

La lit.b), este necesară reformularea normei propuse, întrucât din redactare nu rezultă cu suficientă claritate scopul instituirii principiului nediscriminării. Totodată, propunem înlocuirea noțiunii de „agresor făptuitor” cu aceea de „agresor”, care este utilizată și în cuprinsul altor norme din proiect.

4. Semnalăm că, prin intervențiile legislative prevăzute la art.I pct.2 și 3 asupra art.2 alin.(1) și a art.3, în cuprinsul actului normativ de bază vor exista două norme care cuprind definițiile unor termeni și expresii. Pentru o mai bună sistematizare normativă, sugerăm ca toate definițiile să fie prevăzute în cadrul art.2, care ar trebui modificat în întregime, urmând ca pct.2 al art.I să aibă următorul cuprins:

„2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art.2.** - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *violența în familie* - orice acțiune fizică sau verbală
Constituie, de asemenea, violență în familie, împiedicarea femeii de a-și exercita drepturile și libertățile fundamentale;

b) *membru de familie* - ...;

c) *ordin de protecție* - ...;

d) *ordin de restricție* - ...”.

Precizăm că norma din cuprinsul actualului alin.(2) al art.2 din actul normativ de bază, nesupusă intervenției legislative prin prezentul proiect, a fost preluată în cuprinsul art.2 lit.a), astfel cum a fost propus

mai sus, art.2 urmând a fi alcătuit, în redactarea propusă, dintr-un singur alineat care nu mai trebuie marcat.

Având în vedere observația de mai sus, **pct.3 al art.I** urmează să prevadă abrogarea art.3, care, în actul normativ de bază cuprinde definiția noțiunii de „membru de familie”, astfel:

„3. Articolul 3 se abrogă”.

În ceea ce privește normele propuse la **pct.2 și 3 ale art.I**, semnalăm următoarele:

a) Noțiunea de „violență în familie” este definită, în mod identic, atât în cuprinsul art.2 alin.(1) lit.a), cât și în cadrul art.3 alin.(1) lit.a), astfel că norma propusă la pct.3 din proiect nu se justifică sub acest aspect.

b) Textul propus pentru definirea noțiunii de „violență în familie” trebuie reanalizat și reformulat, întrucât noțiunile de „acțiune sexuală sau psihologică”, precum și „suferință sexuală” nu sunt suficient de clare. Totodată, din utilizarea formei nearticulate a cuvântului „amenințare” nu se înțelege dacă toate acțiunile prevăzute de text trebuie să îmbrace forma amenințării și nici dacă această noțiune este utilizată în sensul prevăzut de Codul penal. În plus, apreciem că referirea la „fosta soție” ar trebui eliminată, protejarea acestei categorii de posibile victime a violenței în familie putând fi realizată prin modificarea art.4, în sensul prevederii că și această categorie de persoane beneficiază de efectele legii, alături de celelalte categorii de persoane avute în vedere de acest articol. Propunem, de aceea, reanalizarea și reformularea corespunzătoare a art.4, astfel cum este propus la **art.I pct.4**.

c) Definirea naturii juridice a ordinului de restricție drept „măsură de siguranță cu caracter penal”, astfel cum se prevede în norma propusă în proiect pentru art.2 alin.(1) lit.c), nu poate fi acceptată, întrucât, din ansamblul reglementării respectivei instituții rezultă că acesteia nu îi sunt aplicabile regulile privind măsurile de siguranță reglementate în Titlul VI al Codului penal.

Astfel, potrivit dispozițiilor art.111 alin.(3) din Codul penal, coroborat cu art.118¹, măsurile de siguranță se pot lua chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă, cu excepția măsurilor prevăzute în art.112 lit.d) - interzicerea de a se afla în anumite localități și în art.112 lit.g¹) - interdicția de a reveni în locuința familiei pe o perioadă determinată, a căror aplicare este condiționată de condamnarea făptuitorului la pedeapsa închisorii de cel puțin un an.

Or, luarea măsurii privind ordinul de restricție, prevăzută în proiect, este posibilă numai în faza de urmărire penală și în faza de judecată, măsura încetând de drept, potrivit art.34 alin.(3) și art.36 alin.(1) lit.a), astfel cum sunt propuse la **pct.16 al art.I**, la data rămânerii definitive a unei condamnări pentru o infracțiune privind violența în familie ori în caz de scoatere de sub urmărire penală, de încetare a urmăririi penale, de încetare a procesului penal sau de achitare. Prin aceste caracteristici, ordinul de restricție se deosebește în mod fundamental de măsurile de siguranță reglementate de Codul penal.

În plus, precizăm că noțiunea de „infracțiune de violență în familie” nu este definită în cuprinsul actului normativ de bază, și nici în prezentul proiect, astfel încât definiția noțiunii de „ordin de restricție” trebuie reanalizată și sub acest aspect. Totodată, pentru realizarea unei reglementări complete, sugerăm ca în art.2, astfel cum a fost propus mai sus, să se definească și noțiunea de „infracțiune de violență în familie”, întrucât aceasta este utilizată și în cuprinsul altor norme din proiect. Aceasta cu atât mai mult cu cât nici Codul penal nu prevede o astfel de categorie de infracțiuni.

5. În ceea ce privește intervențiile legislative propuse la **art.I pct.5 - 11**, precizăm că art.8 - 11¹ din actul normativ de bază au fost abrogate prin art.68 lit.n) din Legea nr.329/2009, astfel încât modificarea sau completarea acestor norme, așa cum se propune în proiect, nu mai este posibilă.

Mai mult decât atât, menționăm că preluarea atribuțiilor Agenției Naționale pentru Protecția Familiei, ale Centrului Pilot de Asistență și Protecție a Victimelor Violentei în Familie, precum și ale Centrului de Informare și Consultanță pentru Familie de către Autoritatea Națională pentru Protecția Familiei și a Drepturilor Copilului a fost deja realizată, în temeiul art.5 alin.(1) din Legea nr.329/2009, prin adoptarea Hotărârii Guvernului nr.1385/2009. Prin urmare, norma propusă la **art.I pct.6** pentru art.8 alin.(1) nu se mai justifică.

Pe de altă parte, prevederea atribuțiilor Autorității Naționale pentru Protecția Familiei și a Drepturilor Copilului în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie în două acte normative de nivel diferit, în condițiile în care normele propuse prin proiect reiau, în cea mai mare parte, dispozițiile cuprinse în Hotărârea Guvernului nr.1385/2009, cu completările ulterioare, nici nu este corectă, întrucât are ca efect instituirea unor reglementări paralele. Precizăm că, potrivit art.16 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, este interzisă

instituirea aceluiași reglementări în două sau mai multe acte normative.

Propunem, de aceea, eliminarea din proiect a pct. 5 - 11 ale art.I. Pe cale de consecință, normele subsecvente urmează a fi renumerotate.

6. La actualul **pct.12 al art.I**, în ceea ce privește norma propusă pentru art.12 alin.(3) referitoare la criteriul privind vârsta persoanei pe care Autoritatea urmează a o stabili pentru ocuparea funcției de asistent social, apreciem că aceasta nu ar fi necesară, deoarece vârsta minimă pentru ocuparea funcției rezultă din criteriul referitor la pregătirea profesională. În plus, instituirea în mod expres a criteriului de vârstă, fără corelare cu pregătirea profesională ar putea fi interpretată ca discriminatorie pentru anumite categorii de persoane.

7. La actualele **pct.14 și 15 ale art.I**, semnalăm că, pentru redarea corectă a intervențiilor legislative preconizate, partea dispozitivă a normelor trebuie reformulată, astfel:

„14. Titlul Capitolului VII se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda titlul propus la actualul pct.14 al art.I.

„15. După titlul capitolului VII se introduce titlul unei noi secțiuni, Secțiunea 1, cu următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda titlul propus pentru Secțiunea 1 la actualul pct.15 al art.I.

Întrucât prin proiect se modifică art.26 - 28 din actul normativ de bază, care urmează să fie subsumate noii secțiuni, este necesar ca proiectul să prevadă, în mod expres, redarea noului conținut al acestor norme în cuprinsul unor puncte distincte ale art.I. Totodată, normele propuse în proiect pentru art.29 - 40 trebuie să fie marcate ca art.28¹ - 28¹², întrucât actul normativ de bază cuprinde, la rândul său, art.29 - 31, care alcătuiesc Capitolele VIII și XI, nesupuse modificării prin prezentul proiect. Ținând seama de aceste observații, este necesar ca după actualul **pct.15**, astfel cum a fost propus mai sus, să fie introduse următoarele puncte subsumate **art.I**:

„Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda norma propusă în proiect pentru art.26.

„Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda norma propusă în proiect pentru art.27.

„Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda norma propusă în proiect pentru art.28.

„După articolul 28 se introduc două noi articole, art.28¹ și 28², cu următorul cuprins:”.

În continuare, se vor reda normele propuse în proiect pentru art.29 și 30.

„După articolul 28² se introduc două noi secțiuni, Secțiunea a 2-a „Ordinul de restricție” cuprinzând articolele 28³ - 28¹⁰ și Secțiunea a 3-a, „Alte măsuri de protecție” cuprinzând articolele 28¹¹ și 28¹² cu următorul cuprins:”.

În continuare, se vor reda cele două noi secțiuni, urmând ca normele propuse în proiect pentru art.31 - 40 să fie renumerotate în mod corespunzător.

Pe cale de consecință, partea dispozitivă a **actualelor pct.16 și 17 ale art.I** urmează a fi eliminată.

8. La art.26 alin.(1) lit.c), astfel cum este propus la actualul **pct.15 al art.I**, este necesară eliminarea din text a referirii la „prestațiile sociale”, întrucât, potrivit art.2 din Legea nr.47/2006 privind sistemul național de asistență socială, **prestațiile sociale** sunt o componentă a sistemului național de asistență socială, definit ca ansamblul de instituții și măsuri prin care **statul**, prin autoritățile administrației publice centrale și locale, **colectivitatea locală** și **societatea civilă** intervin pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare ori permanente ale unor situații care pot genera marginalizarea sau excluderea socială a persoanei, familiei, grupurilor ori comunităților.

La art.26 alin.(2), este necesară reformularea expresiei „se deosebește de procedura instituită prin art.581 Cod procedură civilă a Ordonanței președințiale”, întrucât aceasta nu este în acord cu exigențele stilului normativ.

9. La art.27 alin.(1), astfel cum este propus la actualul **pct.15 al art.I**, precizăm că trimiterea la dispozițiile art.26 alin.(2) trebuie reanalizată, întrucât acestea nu se referă la săvârșirea „unui abuz”, ci a unor „acte de violență fizică sau psihică”.

Pe de altă parte, precizăm că textul se referă în mod greșit la „parchet”, întrucât în situația săvârșirii unei infracțiuni sunt sesizate **organele de urmărire penală**.

Având în vedere observațiile de mai sus, este necesară reanalizarea normei propuse pentru art.27 alin.(1).

În ceea ce privește normele propuse pentru art.27 alin.(2) - (8), semnalăm că acestea au în vedere situația în care s-a săvârșit o

infracțiune, astfel încât nu se înțelege de ce aceste aspecte sunt reglementate în cuprinsul Secțiunii privind măsurile de protecție a victimelor prin mijloace **de drept civil**.

Dincolo de acest aspect, precizăm că, potrivit procedurii penale, organul de poliție nu „administrează probe”, astfel cum se prevede la art.27 alin.(3) lit.b). În plus, din norma propusă pentru lit.c) nu se înțelege care ar putea fi acele „măsuri cu caracter excepțional” care ar putea fi dispuse de organul de urmărire penală.

Mai mult decât atât, precizăm că măsurile prevăzute la art.27 alin.(5) - (7) instituie o procedură *sui-generis*, derogatorie, în cea mai mare parte, de la normele care reglementează procesul penal, astfel încât trimiterea la „condițiile stabilite de codul de procedură penală”, din cuprinsul alin.(8) nu este suficientă pentru asigurarea unei reglementări complete, fiind necesară introducerea unor dispoziții exprese referitoare la această procedură.

Față de cele de mai sus, este necesară reanalizarea și completarea corespunzătoare a normei propuse pentru art.27.

10. La art.28 alin.(2), astfel cum este propus la actualul **pct.15 al art.I**, sugerăm reanalizarea soluției legislative privind calcularea termenului pentru sesizarea instanței „de la producerea agresiunii”, întrucât, în cazul cererilor introduse în numele victimei de autoritățile prevăzute la alin.(1), acesta ar trebui să curgă de la data la care au luat cunoștință despre producerea agresiunii.

Totodată, în cuprinsul alin.(3), pentru respectarea rigorilor stilului normativ, verbele trebuie utilizate la timpul prezent, și nu la viitor.

11. La art.29 alin.(1), astfel cum este propus la actualul **pct.15 al art.I**, pentru asigurarea unei reglementări complete, norma ar trebui să prevadă, în mod expres, că cererea de revocare a ordinului de protecție se adresează **instanței de judecată care a dispus măsura**.

La alin.(2), pentru un plus de rigoare în reglementare, textul trebuie reformulat, astfel:

„(2) Judecarea cererii de revocare a ordinului de protecție se face potrivit dispozițiilor art.581 și 582 din Codul de procedură civilă”.

Semnalăm că normele propuse pentru art.29 alin.(3) - (6) ar trebui prevăzute în cuprinsul actualului art.28, de care se leagă tematic, după alin.(6) al acestui articol.

La actualul art.29 alin.(4), întrucât norma nu stabilește în mod expres o altă amendă, rezultă că urmează a se aplica amenda judiciară prevăzută de art.108¹ alin.(1) pct.2 lit.f) din Codul de procedură civilă. Propunem, de aceea, eliminarea din text a expresiei „sub sancțiunea amenzii”.

La actualul art.29 alin.(5), pentru un plus de rigoare în exprimare, propunem eliminarea sintagmei „înălăuntrul termenului de soluționare a cererii”.

12. La art.31 alin.(1), astfel cum este propus la actualul **pct.16 al art.I**, întrucât emiterea ordinului de restricție nu este posibilă decât în cursul procesului penal, textul ar trebui să prevadă că măsura se poate lua față de învinuit sau inculpat, și nu „împotriva membrului de familie, așa cum este definit în prezenta lege”. Totodată, trebuie să se precizeze, în mod expres, infracțiunile în cazul săvârșirii cărora poate fi emis ordinul de restricție, întrucât referirea generică, din cuprinsul alin.(2), la „săvârșirea unui act de violență în familie” nu este suficientă.

La alin.(2) al art.31, precizăm că, în cazul „sesizării parchetului” nu poate fi vorba despre emiterea „din oficiu” a ordinului de restricție. Propunem, de aceea, eliminarea expresiei „din oficiu”, precum și înlocuirea sintagmei „la sesizarea parchetului” cu expresia „la sesizarea procurorului”.

La alin.(3), pentru rigoarea exprimării, sintagma „procesele-verbale pe care le întocmește” trebuie redată sub forma „procesele-verbale întocmite”.

La alin.(4), întrucât din ansamblul reglementării rezultă că măsura privind ordinul de restricție poate fi aplicată de instanță și în faza de judecată, textul ar trebui reformulat, astfel:

„(4) În cursul urmăririi penale, instanța de judecată competentă să se pronunțe asupra ordinului de restricție este instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza pe fond”.

13. La art.32 alin.(1), astfel cum este propus la actualul **pct.16 al art.I**, pentru corectitudinea reglementării, textul ar trebui să se refere la „**obligațiile** care pot fi impuse făptuitorului” și nu la „măsurile de siguranță specială”.

Întrucât impunerea obligațiilor prevăzute la alin.(1), cât și a celor prevăzute la alin.(2) sunt lăsate la aprecierea instanței, apreciem că toate obligațiile ar trebui prevăzute în cuprinsul aceluiași alineat.

Semnalăm că norma din alin.(3) al art.32 trebuie eliminată, întrucât obligațiile care pot fi impuse făptuitorului trebuie prevăzute în mod expres de lege.

14. La art.33 alin.(1) lit.b), astfel cum este propus la actualul pct.16 al art.I, precizăm că, pentru a se încadra în noțiunea de „violență în familie”, textul trebuie să se refere la săvârșirea unei infracțiuni împotriva membrilor de familie ai făptuitorului, și nu ai victimei. Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru lit.c).

15. La art.34 alin.(2), astfel cum este propus la actualul pct.16 al art.I, trimiterea la aplicarea, în mod corespunzător, a prevederilor art.29, trebuie reanalizată, întrucât această normă are în vedere aspecte legate de procedura de judecată în fața instanței civile, în vreme ce măsura privind ordinul de restricție nu poate fi luată decât în cadrul procesului penal.

La alin.(3), pentru corectitudinea reglementării, expresia „data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii de condamnare” trebuie înlocuită cu sintagma „data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare”, specifică procedurii penale.

Semnalăm însă, că momentul la care încetează de drept ordinul de restricție este prevăzut și la art.36 alin.(1) lit.a). Pentru o mai bună sistematizare normativă, este necesară comasarea celor două dispoziții în cadrul art.34 alin.(3). Referitor la norma propusă pentru art.36 alin.(1) lit.a, precizăm că, potrivit art.11 din Codul de procedură penală, scoaterea de sub urmărire penală și încetarea urmăririi penale se dispun de către procuror, și nu se pronunță de către instanță, prin hotărâre, așa cum rezultă din textul propus.

16. La art.36, astfel cum este propus la actualul pct.16 al art.I, din debutul textului trebuie eliminată cifra alin.(1).

Semnalăm că sesizarea instanței „din oficiu” nu poate fi realizată, în lipsa reglementării exprese a unei proceduri privind verificarea periodică de către instanță a motivelor care au stat la baza luării măsurii. Totodată, apreciem că textul ar trebui completat cu norme privind procedura de judecată a cererii de revocare.

17. Semnalăm că, pentru o mai bună sistematizare normativă, dispozițiile propuse pentru art.37 la actualul pct.16 al art.I trebuie prevăzute în cuprinsul actualului art.34, de care se leagă tematic, urmând să fie marcate ca alineate ale acestui articol, și nu ca litere.

Totodată, pentru respectarea rigorilor stilului normativ și pentru corectitudinea reglementării, la lit.a) a art.37, expresia „instanța de judecată este prezidată de un judecător” trebuie reformulată, în sensul prevederii compunerii completului dintr-un singur judecător.

La norma propusă pentru lit.b) a art.37, soluția legislativă privind aplicarea obligatorie a măsurii privind ordinul de restricție în cazul „constatării săvârșirii unei infracțiuni de violență în familie” nu este corectă, întrucât această constatare are loc odată cu pronunțarea hotărârii de condamnare de către instanță. Or, potrivit normei propuse la art.36 alin.(1) lit.a), măsura privind ordinul de restricție **încetează de drept la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.**

În plus, precizăm că, în situația aplicării măsurii privind ordinul de restricție, instanța nu ar putea ține seama și de „alte aspecte” neprecizate în mod expres de lege, așa cum se prevede în textul propus pentru art.37 lit.b).

18. La art.38, astfel cum este propus la actualul **pct.16 al art.I**, este necesară eliminarea alin.(1), ca superfluu, întrucât obligația organului de urmărire penală de a proceda, în caz de infracțiune flagrantă, potrivit dispozițiilor art.465 - 469 din Codul de procedură penală rezultă din reglementarea procedurii speciale privind urmărirea și judecarea infracțiunilor flagrante.

Totodată, este necesară și eliminarea normei propuse pentru alin.(4), întrucât stabilirea faptelor care constituie abateri disciplinare nu are legătură cu obiectul de reglementare al proiectului. De altfel, atât în cazul organelor de cercetare penală, cât și în cazul procurorilor, actele normative care reglementează statutul profesiilor respective prevăd drept abatere disciplinară neîndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege. În acest context, precizăm că textul propus nici nu este formulat corespunzător, întrucât organele de urmărire penală nu „îndeplinesc prevederile legii”, ci îndeplinesc **atribuțiile prevăzute de lege.**

19. La art.39 alin.(1), astfel cum este propus la actualul **pct.17 al art.I**, pentru un spor de rigoare în reglementare, este necesară reanalizarea și reformularea expresiei „act de violență fizică, psihică, sexuală, economică sau socială”.

20. Precizăm că soluția legislativă prevăzută la art.40, astfel cum este propus la actualul **pct.17 al art.I**, nu este corectă, întrucât, în cazul aplicării măsurilor prevăzute la art.113 și 114 din Codul penal, devin incidente dispozițiile acestui act normativ, precum și cele din

cuprinsul Codului de procedură penală. De altfel, prevederile art.26 – 30, astfel cum sunt propuse în proiect, referitoare la ordinul de protecție, nici nu ar putea fi aplicate în cazul măsurilor prevăzute la art.39 alin.(1), întrucât au în vedere protecția victimelor violenței în familie **prin mijloace de drept civil**.

21. Semnalăm că norma din **art.II** trebuie să fie prevăzută în cuprinsul Legii nr.217/2003, întrucât prevederile acestui act normativ urmează a se completa cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură penală, iar nu prevederile actului normativ modificator.

Propunem, de aceea, completarea art.I cu un nou punct, cu următoarea parte dispozitivă:

„După articolul 30, în cadrul Capitolului IX, se introduce un nou articol, art.30¹, cu următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda norma din cuprinsul actualului art.II, cu precizarea că partea de final a textului trebuie reformulată, astfel: „cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură penală”.

22. La actualul **art.III**, care va deveni **art.II**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, textul trebuie reformulat, astfel:

„**Art.III.** - Legea nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.367 din 29 mai 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 588 / 11. 05. 2010

L. nr. 217/2003

M. Of. nr. 367/29 mai 2003

Lege pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

1 promulgată prin D. nr. 314/2003 M. Of. nr. 367/29 mai 2003
Decret privind promulgarea Legii pentru prevenirea și
combaterea violenței în familie

2 modificări prin O.U.G. nr. 64/2003 M. Of. nr. 464/29 iun. 2003
Ordonanță de urgență pentru stabilirea unor măsuri privind
înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor
structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a
ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației
publice centrale și a unor instituții publice
aprobată cu modificări prin L. nr. 194/2004 M. Of. nr. 486/31 mai 2004

3 modificări prin O.G. nr. 95/2003 M. Of. nr. 13/8 ian. 2004
Ordonanță privind modificarea și completarea Legii nr.
217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie
aprobată prin L. nr. 180/2004 M. Of. nr. 457/21 mai 2004

modifică art. 8 alin. (1)

*modifică art. 7 alin. (2), art. 8 alin. (1) și
alin. (4), art. 9, art. 10 alin. (2) și (3),
art. 11, art. 12 alin. (3), art. 15, art. 16 alin.
(2), titlul cap VI, cap. VI cu art. 23 - 25_4;
introduce alin. (1_1) la art. 1, alin. (5), (6),
(7) și (8) la art. 8, art. 11_1, alin. (4) la
art. 12; abrogă art. 31 alin. (1)*

4 modificări prin L. nr. 180/2004 M. Of. nr. 457/21 mai 2004
Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 95/2003
privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru
prevenirea și combaterea violenței în familie

aprobă O.G. nr. 95/2003

5 modificări prin L. nr. 194/2004 M. Of. nr. 486/31 mai 2004
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea,
organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din
cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor
organe de specialitate ale administrației publice centrale și a
unor instituții publice

aprobă cu modificări O.U.G. nr. 64/2003

Lege privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional

abrogă, la data intrării în vigoare a hotărârilor Guvernului privind înființarea, organizarea și funcționarea noilor entități rezultate din reorganizarea autorităților și instituțiilor publice prevăzute în anexele nr. 1 și 2, art. 8-11, art. 11_1, art. 29 alin. (1) lit. b)

De la data intrării în vigoare a hotărârilor Guvernului privind înființarea, organizarea și funcționarea noilor entități rezultate din reorganizarea autorităților și instituțiilor publice prevăzute în anexele nr. 1 și 2, în cuprinsul actelor normative în vigoare, următoarele expresii și denumiri se înlocuiesc după cum urmează: a) sintagmele "Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor" și "Centrul Național de Administrare a Bazelor de Date privind Evidența Persoanelor" se înlocuiesc cu sintagma "Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date"; b) sintagma "Institutul Național de Administrație" se înlocuiește cu sintagma "Agenția Națională a Funcționarilor Publici"; c) sintagmele "Administrația Națională a Rezervelor de Stat" și "Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale" se înlocuiesc cu sintagma "Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale"; d) sintagma "directorul general al Arhivelor Naționale" se înlocuiește cu sintagma "directorul Arhivelor Naționale"; e) sintagma "directorii direcțiilor județene ale Arhivelor Naționale" se înlocuiește cu sintagma "șefii serviciilor județene ale Arhivelor Naționale"; f) sintagma "direcțiile județene ale Arhivelor Naționale" se înlocuiește cu sintagma "serviciile județene ale Arhivelor Naționale", respectiv sintagma "Direcția Municipiului București a Arhivelor Naționale" se înlocuiește cu sintagma "Serviciul Municipiului București al Arhivelor Naționale"; i) sintagma "Oficiul Național al Monumentelor Istorice" și sintagma "Institutul Național al Monumentelor Istorice" se înlocuiesc cu sintagma "Centrul de Pregătire Profesională în Cultură"; l) sintagma "Centrul de Consultanță pentru Programe Culturale Europene" și sintagma "Centrul de Studii și Cercetări în Domeniul Culturii" se înlocuiesc cu sintagma "Centrul de Cercetare și Consultanță în Domeniul Culturii"; o) sintagma "Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar" se înlocuiește cu sintagma "Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București"; s) sintagma "Agenția de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială" se înlocuiește cu sintagma "Oficiul de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială"; ș) sintagma "Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului" se înlocuiește cu sintagma "Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc"; t) sintagma "Agenția Română pentru Investiții Străine" se înlocuiește cu sintagma "Centrul Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine".

H.G. nr. 1385/2009

M. Of. nr. 807/26 nov. 2009

Hotărâre privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Familiei și a Drepturilor Copilului

1 completat prin

H.G. nr. 1522/2009

M. Of. nr. 873/15 dec. 2009

introduce art. 23_1

Hotărâre pentru modificarea și completarea unor acte
normative privind organizarea și funcționarea unor instituții din
subordinea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale